

4. Козлова Л.В. Місцеве самоврядування як фактор соціально-економічного розвитку регіону [Текст] / Л.В.Козлова // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 8. – С. 231-237.
5. Круш П.В. Національна економіка: регіональний та муніципальний рівень [Текст] : підручник / П.В. Круш, О.О. Кожемяченко. – К. : Центр учб. л-ри, 2011. – 320 с.
6. Регіональна економіка: Навч. посібн. I вид. / Г.М. Завадських. – Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. – 556 с.
7. World Competitiveness Yearbook 2009. IMD [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.imd.ch/research/publications/wcy/index.cfm>

УДК 316.344.23

Прокопович С.В.

к.е.н., доцент

Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

ПОКАЗНИКИ ОЦІНКИ РІВНЯ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ОПТИМІЗАЦІЇ

У статті визначено поняття показника рівня життя населення, досліджено систему критеріїв розрахунку даного показника, проаналізовано сучасний стан рівня життя населення України.

Ключові слова: рівень життя населення, системи розрахунку, умови життя, якість життя.

Постановка проблеми. Основним показником, який вимірює ефективність функціонування національної економіки, є рівень життя населення та забезпечення його розвитку. Базова складова рівня життя населення – це матеріальний добробут громадян країни. На сьогоднішній день досить актуальним є питання, пов'язані з державною політикою підвищення доходів населення та рівня життя.

Постановка завдання. Показник рівня життя населення сам по собі досить умовний і має декілька систем розрахунку. Отже, для розуміння кількісного значення рівня життя населення актуальним є вивчення та аналіз різних систем розрахунку показника рівня життя населення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Показник рівня життя населення – це складна соціально-економічна категорія, яка характеризує забезпеченість життя, діяльності та всебічного розвитку суспільства країни. Він є вираженням сукупності умов та відносин соціального характеру, та характеризує всі сторони існування суспільства – життя, праця, побут, а також інтелектуально-культурний розвиток, рівень його (суспільства) свободи та правової захищеності [4].

Даний показник – один із найбільш важливих результуючих факторів та соціальних категорій, які формуються за рахунок взаємодії всіх суб'єктів

соціально-економічного сектору. Соціальний прогрес, який характеризується ростом показника рівня життя населення, має бути пріоритетним напрямом, якого повинна дотримуватись влада під час управління соціально-економічною стратегією країни. Головний напрям даної стратегії – реалізація засад соціально-орієнтованої (найважливіший об'єкт – людина) ринкової економіки.

Показник рівня життя населення характеризує економічний добробут населення. Але чіткого визначення даної категорії не існує, так як сам по собі показник – умовний і має безліч систем розрахунку. За одною із них, показник рівня життя населення вимірюється як сукупність таких критеріїв як реальних дохід на душу населення та кількість населення країни, яка знаходиться за межею бідності [3]. За іншою системою розрахунку до вказаних вище критеріїв додають в різних порядках та варіаціях такі показники як [2]:

- 1) показник доступу до систем охорони здоров'я;
- 2) показник економічної нерівності;
- 3) рівень освіти;
- 4) обсяг ВВП та ВНП на душу населення;
- 5) обсяг сектору послуг на душу населення;
- 6) середня заробітна плата;
- 7) середня тривалість життя;
- 8) рівень народжуваності та смертності, коефіцієнт природного приросту населення;
- 9) рівень безробіття;
- 10) рівень інфляції та інші.

Саме по собі поняття «рівень життя населення» можна розмежувати на три взаємозалежні та однаково важливі та популярні поняття – це умови життя, власне, рівень життя та якість життя.

Умови життя – це велика сукупність показників, які загалом можна охарактеризувати як суспільно-політичні, соціально-правові, природно-кліматичні та, звичайно, соціальні показники. Іноді умови життя описуються як середовище існування суспільства.

Власне, рівень життя – рівень споживання всіх благ та послуг. Головними характеризуючими показниками виступають економічні та соціально-економічні критерії, так як ВВП на душу населення чи середня заробітна плата.

Якість життя – останнє поняття, яке можна охарактеризувати як ступінь відповідності рівня та умов життя населення певним, загальноприйнятим нормативам та стандартам. Цей критерій можна охарактеризувати сукупністю всіх попередньо вказаних показників всіх груп, так як за ними всіма існують певні норми та стандарти, які відрізняють країни з високим рівнем життя чи ринковою економікою від країн з перехідною економікою чи середнім рівнем життя населення.

Чому ж так важливо проводити постійний моніторинг показника рівня життя населення, та постійно працювати над зростанням його значення? Тому що економічний розвиток усіх без виключення країн світу, у тому числі і України, характеризується досягнутим країною та владою рівнем та якістю

життя власного населення. Як було чітко вказано у «Програмі розвитку Організації Об'єднаних Націй», яка вже більше 50 років якісно працює на благо світової общини, будь-яка країна світу однією із головних цілей в процесі економічного розвитку повинна створювати сприятливі умови для довгого, здорового та наповненого творчістю життя людей.

Слід також відмітити, що ця програма вже досить давно існує і працює в Україні, а її представники, спеціалісти ООН, намагаються усіма силами боротися із реальними проблемами. Головні цілі Програми розвитку ООН в Україні на найближчі 15 років [5]:

1) подолання бідності. Рівень бідності в Україні становить 24,3%. Це означає, що близько четвертої частини всього населення країни знаходиться на межі бідності;

2) забезпечення якісної освіти впродовж життя. Індекс людського розвитку населення (інтегральний показник, для розрахунку якого використовуються такі критерії – очікувана тривалість життя, рівень грамотності населення та валового національного доходу на душу населення) становить 0,73. Для порівняння, наша недалека сусідка по материку, Німеччина має значення цього показника на рівні 0,912;

3) забезпечення гендерної рівності;

4) зменшення дитячої смертності. Значення цього показника для України у 2014 році становив 7,7 смертей на кожну 1000 народжених дітей. Значення далеке від найбільшого у світі, і це добре, але все одно кількість випадків дитячої смертності при народженні та у віці до 5 років досить велика, а, отже, потребує уваги [1];

5) поліпшення здоров'я матерів. Цей показник має прямий зв'язок із попереднім, так як саме від здоров'я матері залежить імовірність народження здорової дитини;

6) обмеження поширення туберкульозу, СНІДу та ВІЛ-інфекції. За статистикою МОЗ України станом на 1 січня 2014 року кількість ВІЛ-інфікованих серед українців становить 247 101 людина, а хворих на СНІД – 66 607 людей. За рівнем захворюваності на туберкульоз Україна відноситься до групи з високим рівнем захворюваності – у 2014 році на кожні 100 тисяч осіб припадало 59,5 хворих;

7) сталий розвиток довкілля;

8) глобальне партнерство для розвитку.

Основна мета впровадження Програми розвитку ООН в Україні – підтримка країни на шляху її сталого та постійного людського розвитку як заможної, демократичної, незалежної та сильної країни, де буде враховуватися думка кожного та кожної.

Висновки з проведеного дослідження. Постійний контроль рівня життя населення країни, а також направленість рішень на його постійний ріст та розвиток, повинні стати першочерговими цілями влади кожної із країн світу, у тому числі і України. Тільки серйозний та відповідальний підхід до утвореної ситуації дозволить подолати всі проблеми та негаразди, які виникли у процесі

становлення України як незалежної країни та учасника міжнародних відносин і договорів.

Література:

1. Дзюба І.В. Категорія рівня життя населення: сучасний підхід / І.В. Дзюба, Л.Ф. Удотова // Статистика України. — № 1. — 2014. — С. 16-18.
2. Мельниченко О.А. Підвищення рівня та якості життя населення: [монографія] / О. А. Мельниченко. — Х. : Вид-во ХарPI НАДУ "Магістр". — 2010. — 238 с.
3. Мірошніченко О. Теоретико-методологічні засади класифікації факторів впливу на рівень життя населення / О. Мірошніченко // Формування ринкових відносин в Україні. — 2006. — № 4. — С. 122-126.
4. Неліченко В. Основний критерій – рівень життя людей / В. Неліченко // Деснянська правда. — 2004. — № 22. — . 1.
5. United Nations Development Programme – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.undp.org/>

УДК: 65.012.34:658.7.01

Россинська Ліка Вікторівна
аспірант
Запорізький національний університет

КОНЦЕПЦІЯ ЛОГІСТИЧНОГО ПІДХОДУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ МАШИНОБУДУВАННЯ

У статті розглянуто проблеми формування концепції логістичного підходу до управління машинобудівними підприємствами, які працюють з міжнародними компаніями. Проаналізовано вплив організаційної структури машинобудівного підприємства на реалізацію логістичних стратегій. Виокремлено складові логістичного ланцюга, визначено недоліки та переваги різних підходів та сформовано найбільш ефективна стратегія для формування логістичного підходу до управління машинобудівним підприємством в сучасних політичних та економічних умовах.

Ключові слова: концепція логістичного підходу, логістична стратегія, матеріальний потік, ефективність управління, машинобудівна галузь, конкурентоспроможність.

Постановка проблеми: В сучасних економічних та політичних умовах стан розвитку вітчизняної машинобудівної промисловості стає критичним, загострюється питання конкурентоспроможності підприємств на внутрішньому та зовнішньому ринках. Головна проблема, яка заважає підприємствам вийти на конкурентний рівень - це нестабільність національної валюти. Нестабільність грошей є причиною багатьох негативних ефектів, які поширюються у зростанні цін і невизначеності у процесі прийняття рішень для всіх суб'єктів економічної діяльності і, зокрема, для підприємств машинобудівної галузі. Тому необхідність виведення підприємства машинобудування на конкурентоспроможний рівень змушує шукати